

ทศท.)
แบบที่ กศบที่
กศบ
1003.10.862 2551

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศา (โทร. ๑๒๕๗)
ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/๕๗๖
เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๘ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙
เรียน รสทช. ก่อกิจฯ (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๘ เรื่อง แนวทางการกำกับดูแลอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่บนคลื่นความถี่ย่าน ๒.๑ GHz คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz และคลื่นความถี่ย่าน ๙๐๐ MHz ผมได้แสดงความคิดเห็นนอกเหนือจากมติที่ประชุม ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นเพิ่มเติมของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๕.๘ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศา)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๕.๘

“ผมเห็นว่าการกำกับดูแลตามแนวทางทั้งสองแนวทางที่สำนักงาน กสทช. เสนอมาล้วนมีเหตุผล และข้อดี-ข้อด้อยที่ควรต้องพิจารณาอย่างละเอียด โดยมีความเห็นเป็นรายประเด็น ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าบริการแบบเฉลี่ยรวมทั้งตลาดตามแนวทางที่ ๒ มีจุดอ่อนสำคัญคือ จะทำให้การตรวจสอบอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ไม่สามารถทำได้จริง ไม่ว่าจะโดยผู้ใช้บริการหรือแม้แต่สำนักงาน กสทช. เอง อีกทั้งในการคำนวณที่ใช้รายการส่งเสริมการขายทั้งหมดนั้นอาจไม่สะท้อนความเป็นจริงของตลาด เนื่องจากรายการส่งเสริมการขายที่มีอัตราราคาถูกมักมีข้อจำกัดในการเข้าถึง โดยที่ในการคำนวณก็ได้มีการถ่วงน้ำหนักด้วยจำนวนผู้ใช้บริการในแต่ละรายการส่งเสริมการขาย แต่หากเลือกแนวทางที่ ๑ ซึ่งเป็นการกำหนดให้อัตราค่าบริการเฉลี่ยต่อหน่วยของแต่ละบริการในแต่ละรายการส่งเสริมการขาย รวมถึงอัตราค่าบริการส่วนเกิน และรายการส่งเสริมการขายประเภท On-top ไม่เกินกว่าที่กำหนด ย่อมจะทำให้ผู้ใช้บริการและสำนักงาน กสทช. สามารถตรวจสอบความถูกต้องของการกำหนดค่าบริการได้จริง ทั้งนี้ การกำกับอัตราค่าบริการแบบกำหนดอัตราขั้นสูงกับอัตราเฉลี่ยนั้นมีความแตกต่างกัน ซึ่งแนวทางที่เหมาะสมคือควรต้องกำหนดอัตราขั้นสูงกำกับไว้ด้วย ส่วนการกำกับด้วยอัตราเฉลี่ย หากใช้หลักในทางคณิตศาสตร์ ค่ากลางของข้อมูลต้องเป็นค่ามัธยฐาน (Median) ซึ่งไม่ใช่ค่าเฉลี่ย (Average)

๒. เนื่องจากรายการส่งเสริมการขายที่มีอัตราค่าบริการราคาถูก มักมีการกำหนดเงื่อนไขที่จำกัดการเข้าใช้บริการหรือไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่จะทำให้ผู้ใช้บริการเข้าถึงได้ ดังจะเห็นได้ว่าบางรายการส่งเสริมการขายที่มีการแจ้งมายังสำนักงาน กสทช. นั้นไม่สามารถหาพบบนเว็บไซต์ของผู้ให้บริการ ดังนั้นผมจึงเห็นว่าผู้ใช้บริการหรือสำนักงาน กสทช. ควรต้องเปิดเผยรายการส่งเสริมการขายที่มีค่าบริการเฉลี่ยต่ำสุดอย่างน้อย ๕-๑๐ รายการของแต่ละเดือน เพื่อเพิ่มการเข้าถึงและป้องกันมิให้ผู้ให้บริการนำเสนอแต่รายการส่งเสริมการขายราคาแพงให้แก่ผู้ใช้บริการ นอกจากนี้ ผู้ให้บริการควรให้สิทธิผู้ใช้บริการสามารถซื้อบริการเพิ่มเติมภายหลังจากที่ใช้บริการตามรายการส่งเสริมการขายหมดหรือครบแล้ว มิใช่ต้องให้รอรอบบิลต่อไป โดยมีการคิดค่าบริการนอกรายการส่งเสริมการขายในอัตราที่แพงกว่าปกติ

๔. เรื่องการคิดค่าบริการตามจริง แท้จริงแล้วเป็นประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดความละเอียดของมาตรวัด ซึ่งเป็นมิติทางเทคโนโลยีโดยไม่เกี่ยวกับว่าบริษัทจะโฆษณาหรือกำหนดหน่วยในการคิดค่าบริการไว้อย่างไร ยกตัวอย่างเช่น แม้แต่ค่าโฆษณาขายส้มในอัตราราคาต่อกิโลกรัม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถ้าซื้อส้ม ๑.๒ กิโลกรัม แล้วสามารถพิเศษเป็น ๒ กิโลกรัมได้ มาตรฐานลักษณะนี้เป็นสิ่งที่หน่วยงานกำกับดูแลด้านการค้าอย่างกรมการค้าภายใน รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคต่างก็ตีความชัดเจน ดังจะพบว่า สิ่งที่กรมการค้าภายในกำหนดคือการวัดต้องได้มาตรฐาน โดยมีการตรวจและรับรองความแม่นยำของตราชั่ง ส่วนค่าสินค้าหรือบริการก็คำนวณสัดส่วนไปตามหน่วยวัดที่เล็กที่สุดได้

ทั้งนี้ ในส่วนของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตามเทคโนโลยีปัจจุบันเป็นที่ชัดเจนอยู่แล้วว่าในการบันทึกการโทรของผู้ใช้บริการนั้นวัดด้วยหน่วยนาที่และวินาที ส่วนบริการข้อมูลหรืออินเทอร์เน็ต วัดที่หน่วยกิโลไบต์ (Kilobyte) ไม่ใช่เมกะไบต์ (Megabyte) ดังนั้นหากจะคิดค่าบริการตามความละเอียดของมาตรวัดเป็นวินาทีและกิโลไบต์ก็ไม่เป็นการสร้างภาระแก่ผู้ใช้บริการแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม การคิดค่าบริการแบบพิเศษวินาทีเป็นนาที่เช่นที่ทำอยู่ในปัจจุบันนั้น ทำได้เนื่องจากการเพิ่ม software เพื่อทำการพิเศษเข้าไป ซึ่งเป็นการลงทุนเพิ่มเพื่อให้เกิดการคิดค่าบริการแบบไม่เป็นไปตามจริง

๕. เนื่องจากในปัจจุบัน ผู้ให้บริการต่างนำคลื่นความถี่มารวมกันให้บริการด้วยเทคโนโลยี Carrier Aggregation (CA) ดังนั้นหากจะกำหนดมาตรฐานการคิดบริการโดยแยกตามคลื่นความถี่ ย่อมจะทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ผมจึงเห็นควรต้องกำกับเรื่องการคิดค่าบริการตามความละเอียดของมาตรวัดในทุกย่านคลื่นความถี่ ทั้ง ๒.๑ GHz ๑๘๐๐ MHz และ ๙๐๐ MHz”